

La tos

(ALDC, I, 164. La tos)

Tos (< llat. TUSSIS) és el mot general (cf. fr. *toux*, oc. *tos*, it. *tosse*, port. *tose*). Notem solament la variant mallorquina *tossina*, inicialment ‘tos fluixa’ com ho indica el sufix *-ina* (cf. *boixina*, *plugina*), sentit mantingut a Son Servera (77), on conviu al costat de *tos*. A notar l'eivissenc *tossiguel·la* ‘tos forta’ amb el sufix *-el·la* de valor augmentatiu, al contrari del

diminutiu que té en mallorquí. *Estossec* és un postverbal de *estossegar* ‘tossir’ i *estosseguera*, un derivat d’aquest amb el sufix *-era*. Respostes com *rautija* (32) i *aresta* (70, 76) es refereixen a l’aspror de la gargamella a causa d’algun agent irritant; *cadern* (15) és resposta inadequada: correspon més aviat a ‘cadarn, refredat’.

